

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ

Актуальні питання законодавства

23 квітня 2025 року

**Біла Церква
2025**

УДК 001.895:338.43:378-053.6:340.136(063)

Шуст О.А., д-р екон. наук, професор, ректор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с-г наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Тимощук О.Г., канд. юрид. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Славінська О.В., начальник редакційно-видавничого відділу.

Відповідальна за випуск – **Славінська О.В.**, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні питання законодавства: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 23 квітня 2025 р. Білоцерківський НАУ. – 105 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Ел. адреса: <http://science.btsau.edu.ua/taxonomy/term/34>

Акт обстеження житлових умов, що підтверджує факт догляду.

У справі № 789/1234/2023 Апеляційний суд м. Києва ухвалив: “За відсутності інших осіб, які можуть здійснювати догляд, заявник має право на відстрочку відповідно до положень чинного законодавства.”

Отже, відстрочка від мобілізації для батьків-одиначків та осіб, які здійснюють догляд за родичами, є законним правом, яке закріплене в українському законодавстві. Однак, реалізація цього права вимагає правильно оформленого пакета документів і дотримання встановленої процедури подання заяви до Територіального центру комплектування та соціальної підтримки (ТЦК та СП).

На практиці можуть виникати труднощі, зокрема відмови у наданні відстрочки через формальні причини або помилки в документах. У таких випадках важливо знати механізми оскарження відмови, зокрема можливість звернення до суду. Судова практика підтверджує, що при наявності всіх необхідних доказів заявники можуть успішно відстояти своє право на відстрочку.

Відповідно, кожен, хто має підстави для відстрочки, повинен уважно ставитися до збору документів, діяти згідно з чинним законодавством і, за необхідності, захищати свої права в юридичному порядку.

Відстрочка від мобілізації для батьків-одиначків та осіб, які здійснюють догляд за родичами, є важливим соціальним механізмом, який дозволяє забезпечити належний догляд за дітьми та людьми, що потребують сторонньої допомоги. Законодавство України чітко визначає критерії для отримання відстрочки, проте на практиці її оформлення може супроводжуватися бюрократичними труднощами.

Держава повинна забезпечити більш прозорі та доступні механізми підтвердження статусу батьків-одиначків і доглядальників, зменшити кількість необхідних довідок і запровадити електронний обіг документів для спрощення процедури. Крім того, необхідно підвищити рівень правової обізнаності громадян, щоб вони могли ефективно захищати свої права та оскаржувати неправомірні відмови у судах. Кожен громадянин, який має законні підстави для відстрочки, повинен ретельно підготувати необхідні документи, діяти згідно з нормами законодавства та бути готовим відстоювати свої права у разі необхідності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про затвердження Порядку проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період: Постанова Каб. Міністрів України від 16.05.2024 № 560: станом на 4 берез. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/560-2024-п#Text>
2. Про затвердження Порядку проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період: Постанова Каб. Міністрів України від 16.05.2024 № 560: станом на 4 берез. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/560-2024-п#Text>
3. Рішення Верховного суду України від 15.06.2023 у справі № 123/4567/23.
4. Рішення Апеляційного суду м. Києва від 10.09.2023 р. у справі № 234/7890/23.

УДК 343.148

ІГНАТЕНКО І.А., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **СИМАНОВА С.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

НЕДОПУСТИМІСТЬ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Недопустимість доказів у кримінальному процесі є однією з ключових гарантій правосуддя, яка забезпечує об'єктивність та справедливість судового розгляду. Докази, отримані з порушенням прав людини або процесуальних норм не можуть використовуватися для обґрунтування винуватості особи, так як вважаються недопустимими.

Ключові слова: доказ; недопустимість; кримінальний процес; правосуддя; суд.

Недопустимість доказів у кримінальному процесі є серйозною проблемою, яка може поставити під загрозу справедливість судового розгляду. Доказ визнається недопустимим,

якщо він отриманий з порушенням вимог Кримінального процесуального кодексу. Недопустимими можуть бути визнані докази, отримані незаконними методами, без дотримання процедури, або ж які не можуть бути перевірені та підтверджені.

Недопустимість доказів є однією з ключових гарантій забезпечення справедливого судового розгляду в кримінальному процесі. Запобігти використанню доказів, отриманих з порушенням законодавства або прав особи, що захищає обвинуваченого та забезпечує об'єктивність судового процесу.

Доказами в кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому Кримінально процесуальним кодексом України (далі-КПК) на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню. Процесуальними джерелами доказів є показання, речові докази, документи, висновки експертів [1].

Докази, отримані з порушенням основоположних прав людини, як правило, не можуть бути використані в судовому процесі, оскільки це суперечить принципам справедливого судочинства, закріпленим як у національному законодавстві, так і в міжнародних договорах [1,2].

Докази, передбачені у ст. 87 КПК, повинні визнаватися судом недопустимими під час будь-якого судового розгляду, крім розгляду, якщо вирішується питання про відповідальність за вчинення зазначеного істотного порушення прав та свобод людини, внаслідок якого такі відомості були отримані [1].

Недопустимими є докази, отримані внаслідок істотного порушення прав і свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманій внаслідок істотного порушення прав і свобод людини [3].

Порушення прав людини й основоположних свобод може виявлятися в порушенні і порядку проведення слідчих (розшукових) дій (проведення слідчих (розшукових) дій без відповідного дозволу), і окремих прав людини (отримання доказів внаслідок катування).

Якщо порушення допустимості доказів мають очевидний характер, то питання про визнання їх недопустимими має вирішуватися судом одразу після заявлення сторонами відповідного клопотання з виходом у нарадчу кімнату в ухвалі суду. В протилежному випадку таке питання може вирішуватися на завершальному етапі провадження у вирок чи ухвалі суду. У разі встановлення очевидної недопустимості доказу під час судового розгляду суд визнає цей доказ недопустимим, що тягне за собою неможливість дослідження такого доказу або припинення його дослідження в судовому засіданні, якщо таке дослідження було розпочато [1,3].

Правосуддя, яке базується на доказах, здобутих із порушенням прав, ставить під загрозу його легітимність. Воно може стати інструментом зловживань і дискримінації, підриваючи довіру до судової системи та ідеї верховенства права.

Використання недопустимих доказів є порушенням права на справедливий суд, закріпленого як національним законодавством, так і міжнародними актами. Включення таких доказів до справи може призвести до перекручення правдивих обставин, викликати сумніви в об'єктивності та неупередженості судового рішення, а також до визнання його незаконним.

З огляду на викладений матеріал, можна дійти висновку, що використання доказів, здобутих із порушенням прав, полягає в необхідності дотримання принципів справедливості, законності та захисту прав людини в судовому процесі. Визнання таких доказів недопустимими є важливим механізмом запобігання зловживанням владою з боку правоохоронних органів і забезпеченням права на справедливий судовий розгляд. Однак допускаються винятки в окремих випадках, коли йдеться про розслідування серйозних

злочинів, що ставить перед правозастосуванням складне завдання знайти баланс між ефективністю боротьби зі злочинністю та дотриманням основних прав і свобод людини. Важливо, щоб будь-яке рішення про використання таких доказів враховувало етичні та правові наслідки, вплив на справедливість процесу та захист прав сторін. Вимога щодо допустимості доказів є необхідною складовою для забезпечення справедливого судового розгляду. Виключення з розгляду доказів, отриманих незаконним шляхом, сприяє захисту прав людини, запобігає застосуванню репресивних методів і забезпечує об'єктивність кримінального процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text
3. Конституція України. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
4. Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004.

УДК 327.5

ІГНАТЕНКО І.А., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **СИМАНОВА С.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОКРЕМІ ВИПАДКИ МАНІПУЛЯЦІЙ КОНФЛІКТАМИ

У тезах конференції розглянуто свідоме використання конфліктів для досягнення прихованих цілей на різних рівнях (міжособистісному, міжнародному). Аналізуються наслідки та пропонуються шляхи протидії окремих випадків маніпуляцій, наголошуючи на важливості критичного мислення для запобігання деструктивним конфліктам.

Ключові слова: маніпуляція конфліктами; провокація; інформаційна війна; дезінформація; керовані конфлікти.

Конфлікти є невід'ємною частиною соціальної взаємодії і з'являються вони в різних сферах життя: у родині, на роботі, в суспільстві та навіть на політичному рівні. Вони можуть бути як конструктивними, так і деструктивними в залежності від того, як учасники конфлікту взаємодіють між собою. Водночас, деякі учасники конфліктів можуть використовувати маніпулятивні стратегії для досягнення своїх цілей, задля чесних і прозорих переговорів. Маніпуляції в конфлікті — це не просто спроби вплинути на думки і поведінку опонента, але й більш складні психологічні та стратегічні механізми, що можуть значно спотворювати саму суть суперечки.

Маніпуляції конфліктами можуть включати широкий спектр тактик, від психологічного тиску та емоційних маніпуляцій до використання фальшивої інформації чи навіть правових стратегій. Вони можуть бути використані для досягнення короткострокових вигод, проте в довгостроковій перспективі вони можуть призвести до подальшої ескалації конфлікту або навіть його загострення. Розуміння конкретних випадків маніпуляцій і вміння їх розпізнавати є важливим аспектом для ефективного вирішення конфліктів і збереження здорових міжособистісних стосунків.

Маніпуляція конфліктами може проявлятися у різноманітних формах, починаючи від прихованих ігор і закінчуючи масштабними інформаційними війнами. Одним з поширених методів є провокація, коли одна сторона навмисно вчиняє дії, спрямовані на те, щоб викликати емоційну реакцію опонента та спровокувати його на необдумані кроки. Класичним прикладом є використання "підставних осіб" (agent provocateur), які підбурюють до насильства або незаконних дій, щоб дискредитувати певну групу чи рух.

ЗМІСТ

Безуглов І.Є., Сокиринська О.А. Дотримання прав людини в ісламських країнах.....	3
Богданевич Д.І., Мельник В.О. Особливості правового статусу сільськогосподарських товаровиробників.....	5
Гудзікевич Л.І., Макарчук В.В. Правовий статус біженця у Польщі.....	7
Гудзікевич Л.І., Настіна О.І. Правовий статус юридичної клініки як структурного підрозділу закладу вищої освіти.....	10
Гулько Я.О., Бровко Н.І. До питання щодо конституційного складу Верховної Ради.....	12
Гулько Я.О., Терещук М.М. Гетьманщина як фундаментальний етап становлення української державності.....	13
Дембіцька М.С., Макарчук В.В. Правові аспекти повторного медичного огляду військовозобов'язаних.....	15
Дергалюк В.М., Сімакова С.І. Особливості збирання доказів під час розслідування кримінальних правопорушень.....	17
Довгопол А.М., Макарчук В.В. Особливості надання відстрочки від мобілізації окремим категоріям осіб: батьки-одиначки та догляд за особою.....	18
Ігнатенко І.А., Сімакова С.І. Недопустимість доказів у кримінальному процесі.....	21
Ігнатенко І.А., Сімакова С.І. Окремі випадки маніпуляцій конфліктами.....	23
Ігнатенко І.А., Самойлович А.А. Об'єктивна сторона адміністративного правопорушення: актуальні питання.....	25
Казміренко Ю.В., Макарчук В.В. Особливості юридичної відповідальності за порушення міграційного законодавства України.....	27
Катаєв Я.Д., Ковальчук І.В. Міжнародні підходи до діджиталізації механізмів фінансового контролю.....	29
Кириченко В.В., Сімакова С.І. Вплив штучного інтелекту на злочинність в Україні.....	30
Кириченко В.В., Сімакова С.І. Окремі аспекти затримання особи в умовах воєнного стану.....	32
Кириченко В.В., Самойлович А.А. Проблеми виконання судових рішень в адміністративних справах.....	34
Кириченко В.В., Ломакіна І.Ю. Проблема гендерної рівності у трудових відносинах.....	35
Когутенко Д.В., Ковальчук І.В. Актуальні проблеми та аналіз законодавства в сфері ветеринарної медицини.....	36
Кондратенко О.Є., Терещук М.М. Юридичні гарантії законності у банківській сфері.....	38
Костенко Л.І., Макарчук В.В. Правові підстави надання відстрочки від призову на військову службу військовозобов'язаним, які мають трьох та більше дітей до 18 років.....	40
Кузьомко Т.Р., Тимчук І.М. Кібермобінг та мова ворожнечі: як протистояти негативним явищам в онлайн-спілкуванні.....	41
Кузьомко Т.Р., Ордіна Л.Л. Регіональні особливості української писанки.....	44
Кульоміна А.М., Макарчук В.В. Вплив воєнних дій на міграційну політику сусідніх з Україною країн.....	46
Кульоміна А.М., Макарчук В.В. Протидія торгівлі людьми та нелегальній міграції в умовах гуманітарних криз.....	48
Левченко М.С., Терещук М.М. Хотинська битва як поворотний момент у становленні української державності.....	50
Мусієць А.А., Ковальчук І.В. Механізм правового регулювання та його елементи в сучасному правозастосуванні.....	51
Мякушак Б.В., Макарчук В.В. Деякі правові аспекти трудової міграції.....	53
Нечепоренко А.О., Макарчук В.В. Смертна кара як вид покарання за злочини.....	54
Нечепоренко Д.Р., Макарчук В.В. Фіктивний шлюб під час воєнного стану.....	57
Ольшєвська О.С., Макарчук В.В. Ключові напрями реалізації державної політики у сфері національної безпеки та оборони України у 2025 році.....	60
Павленко Є.М., Макарчук В.В. Права дитини у контексті міжнародного міграційного права.....	61
Пархоменко А.Є., Макарчук В.В. Правові підстави оскарження рішення про депортацію іноземців та осіб без громадянства України.....	63